ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം – നമ്പർ നാൽപ്പത്തിമൂന്ന്

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലുള്ള ശൂന്യത വരുത്തുന്ന മ്ലേച്ഛതയുടെ പ്രതീകാത്മകത വെളിപ്പെടുത്തൽ

Jeff Pippenger
2024-01-07

ക്രിസ്തുവിന് ശേഷമുള്ള 538-ാം ആണ്ടിൽ പാപ്പാധികാരം അധികാരത്തിലേക്കുയരുന്നതിനെ തടഞ്ഞ ശക്തിയായി പൗലോസ് വിജാതീയ റോമിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ "നിത്യത്തെ" വിജാതീയതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി സ്ഥാപിച്ച സാക്ഷ്യമാണെന്ന് വില്യം മില്ലർ അംഗീകരിച്ചു. വില്യം മില്ലറുടെ ഘടന, വിജാതീയതയും അതിനെ പിന്തുടർന്ന പാപ്പാധികാരവും എന്നിങ്ങനെ ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ട് ശക്തികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. ആ ഘടനയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന മില്ലറുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ടെത്തൽ 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ, രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പൗലോസിന്റെ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു; അവിടെ പൗലോസ്, വിജാതീയ റോമിലൂടെ ഉൽപാദിക്കപ്പെട്ട പാപ്പാധികാരത്തിന്മേലുള്ള തടസം നീക്കിക്കളയപ്പെടുമെന്നതിനെ തിരിച്ചറിയുന്നു, "പാപപുരുഷൻ" ദൈവാലയത്തിൽ സ്ഥാനമേറ്റു താനേ ദൈവമെന്നു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ, പുറജാതീയതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന "നിത്യ" എന്ന പ്രതീകത്തിന് പിന്നിൽ എപ്പോഴും പാപ്പാധികാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതീകം വരുന്നു; അത് ശൂന്യതയുടെ ലംഘനമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടാലും, ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛതയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടാലും അതുപോലെ തന്നെയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ക്രി.വ. 66 മുതൽ 70 വരെ നീണ്ട മൂന്നു മുക്കാൽ വർഷങ്ങളിലായി നടന്ന യെരൂശലേമിന്റെ വളയലിനെയും നാശത്തിനെയും സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ക്രിസ്തു നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പിൽ, "ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ച ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛത" യെരൂശലേമിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉടൻ ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്റെ അടയാളമായി ക്രിസ്തു പരാമർശിച്ചു. ആ അടയാളം പാപ്പാധികാര റോമിന്റെ പ്രതീകം ആയിരുന്നില്ല, പുറജാതീയ റോമിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. വളയലും നാശവും ഒഴിവാക്കുവാൻ വിശ്വസ്തർ ആ അടയാളം തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. "ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ച ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛത" പുറജാതീയ റോമിന്റെ പ്രതീകമാണോ, പാപ്പാധികാര റോമിന്റെ പ്രതീകമാണോ?

> ആകയാൽ ദാനീയേൽ (പവാചകൻ മുഖാന്ത രം അരുളിച്ചെ യ്യ പ്പെ ട്ട
> ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന മ്ലേ ച്ഛ ത വിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്ത നിലകൊള്ള ുന്ന ത
> നിങ്ങ ൾ കാണുമ്പേ ാൾ (വായിക്ക ുന്ന വൻ (ഗഹിച്ച ുകൊള്ള ട്ടെ), അന്ന

> യെഹൂദ്യ യിൽ ഉള്ള വർ മലകളിലേക്ക ു ഔടിപ്പേ ാകട്ടെ . വീട്ട ുമീതെ ഇരിക്ക ുന്ന വൻ തന്റെ വീട്ട ിൽ നിന്ന ു എന്തെ ങ്ക ിലും എടുക്കേ ണ്ട ത താഴേക്ക ു ഇറങ്ങ രുത്. വയലിൽ ഇരിക്ക ുന്ന വനും തന്റെ വസ്ത്രം എടുക്കേ ണ്ട തിന്ന ു പിന്നേ ാട്ട ു മടങ്ങ രുത്. ആ ദിവസങ്ങ ളിൽ ഗർഭിണികൾക്ക ും മുലകുടിപ്പ ിക്ക ുന്ന വർക്ക ും അയ്യേ ാ! നിങ്ങ ളുടെ ഔട്ട ം ശീതകാലത്തേ ാ ശബ്ബ ത്ത ുദിവസത്ത ിലോ ആകരുതെ എന്ന ു പ്രാർത്ഥ ിച്ച ുകൊൾവിൻ. അന്ന ു ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്ന ുവരെ ഉണ്ട ായിട്ട ില്ല ാത്ത തും ഇനി ഒരിക്ക ലും ഉണ്ട ാകയില്ല ാത്ത തുമായ മഹാകഷ്ട ം ഉണ്ട ാകും. ആ ദിവസങ്ങ ൾ ചുരുക്ക പ്പെ ട്ട ില്ലെ ങ്ക ിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടുകയില്ല ായിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും തിരഞ്ഞെ ടുത്ത വർക്ക ായി ആ ദിവസങ്ങ ൾ ചുരുക്ക പ്പെ ടും. മത്ത 24:15–22.

ക്രി.വ. 66 മുതൽ 70 വരെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഈ മുന്നറിയിപ്പ് എങ്ങനെ നിറവേറിയെന്നതിനെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു; കൂടാതെ, റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ പതാക അഥവാ യുദ്ധധ്വജം തന്നെയാണ് യെരൂശലേമിൽ ഇനിയും ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഓടിപ്പോകേണ്ടതിനുള്ള അടയാളമെന്നു അവർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ, "പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത" എന്നു പറഞ്ഞത് ജാതീയ റോമിനെയോ, അല്ലെങ്കിൽ മില്ലർ തന്റെ വ്യാഖ്യാനഘടന അതിന്മേൽ പണിതതുപോലെ പാപ്പീയ റോമിനെയോ ആയിരുന്നോ?

വില്യം മില്ലർ റോമിന്റെ ഇരുവരൂപങ്ങളെയും (പേഗൻ രൂപത്തെയും അതിനെ തുടർന്നുള്ള പാപ്പാസഭാ രൂപത്തെയും) മനസ്സിലാക്കുവാൻ നയിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന ചരിത്രസാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്താൽ, ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെയും ഒരു രാജ്യമായി കണക്കാക്കേണ്ടിവന്നു. തീർച്ചയായും അവ ഒരു രാജ്യമാകുന്നു; എങ്കിലും അവ പരമ്പരയായി വരുന്ന രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1798-ലെ പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ നിർബന്ധത്താൽ, മില്ലർ റോമിനെ പ്രധാനമായും ഒരു രാജ്യമായി പരിഗണിക്കേണ്ടിവന്നു. 1798-ൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവ് ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സംഭവിക്കുമെന്നു മില്ലർ വിശ്വസിച്ചു. 1798-ൽ പാപ്പാസഭാ റോം മാരകമായ മുറിവ് പ്രാപിച്ചതായി അവൻ പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞിരുന്നു. മില്ലറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, പാപ്പാസഭാ റോമിന് ശേഷമായി അനുഗമിക്കുവാൻ മറ്റേതെങ്കിലും ഭൗമരാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കാരണം ക്രിസ്തു ഉടൻ മടങ്ങിവരാനിരിക്കുകയായിരുന്നു.

മില്ലർ ജീവിച്ചിരുന്ന ചരിത്രപരിസരത്തിൽ, ദാനിയേലിന്റെ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിമ നാലു ഭൗമരാജ്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി; കാരണം ദാനിയേൽ തന്നേ അങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

> നാലാമത്തെ രാജ്യ ം ഇരുമ്പ ുപോലെ ശക്ത മായിരിക്ക ും; ഇരുമ്പ ് സകലവസ ്തുക്ക ളെയും തകർത്ത ു കീഴടക്ക ുന്ന തുപോലെ, ഇവയൊക്കെ യും തകർക്ക ുന്ന ഇരുമ്പ ുപോലെ അതും തകർത്ത ു ചതച്ച ുകളയും. പിന്നെ നീ കാലുകളും കാൽവിരലുകളും കുശവന്റെ കളിമണ്ണ ും ഇരുമ്പ ും കലർന്ന തായി കണ്ട തുപോലെ, ആ രാജ്യ ം വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ും; എങ്ക ിലും ചെളികലർന്ന കളിമണ്ണേ ാടുകൂടെ ഇരുമ്പ ് കലർന്ന തായി നീ കണ്ട തിനാൽ, അതിൽ ഇരുമ്പ ിന്റെ ശക്ത ിയിൽ ചിലത് ഉണ്ട ായിരിക്ക ും. ദാനീയേൽ 2:40, 41.

നാല് രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും, നാലാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും രാജ്യം റോമാണെന്നും മില്ലർ മനസ്സിലാക്കി; ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് അത് ആദ്യം ബഹുദേവാരാധക റോമും തുടർന്ന് പാപ്പാസഭാ റോമും ആയിരുന്നുവെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ വചനത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ട്, മില്ലറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാലാമത്തെ രാജ്യം “വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്” ആയിരുന്നു; എന്നാൽ മില്ലറിനുവേണ്ടി ആ വിഭജനം റോമിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥപരവും ആത്മീയവുമായ വശങ്ങൾക്കിടയിലെ ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രമേ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. അവൻ ശരിയായിരുന്നു, എങ്കിലും അവന്റെ ഗ്രഹണം പരിമിതമായിരുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ റോമിന്റെയും പാപ്പാത്വ റോമിന്റെയും വിഭജനം പൗലൊസിനെ തിരിച്ചറിവിനായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അതേ വിഭജനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതാണെന്ന് മില്ലർ കണ്ടില്ല. ക്രൂശിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ളത് ആത്മീയത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് പൗലൊസ് (യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും) തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ ബോധമില്ലായ്മയിൽ, റോം അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ് എന്നു മില്ലർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. തീർച്ചയായും, അദ്ദേഹം ശരിയായിരുന്നു (എങ്കിലും പരിമിതമായ രീതിയിൽ). ആത്മീയ റോമിനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ബാബിലോൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം കാണാനായില്ല; കാരണം ആത്മീയ റോം (പാപ്പാത്വം) ആത്മീയ ബാബിലോണും തന്നെയാണ്.

ദാനിയേൽ രണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ നാല് രാജ്യ ങ്ങ ളിൽ ആദ്യ ത്തേ താ അക്ഷ രാർഥത്ത ിലുള്ള ബാബിലോൻ നാലാമത്തെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ്രപതിരൂപമായിരിക്ക ുമായിരുന്ന ു; കാരണം ആദ്യ ം വരുന്ന ത് എപ്പേ ാഴും അവസാനത്തേ തിന്റെ ്രപതിരൂപമായിരിക്ക ും. പൗരസ്ത്യ റോം ബാബിലോണാൽ ്രപതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ പൗരസ്ത്യ റോമും ബാബിലോണും ഇരുവരും ആത്മ ീയ റോമിനെ (പാപ്പ ത്വ ത്തെ) ്രപതിരൂപീകരിച്ച ു. അതുകൊണ്ട ് പാപ്പ ത്വ ം അഞ്ച ാമത്തെ രാജ്യ മായിരു അതിനെ ബാബിലോണാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു.
അക്ഷ രാർഥത്ത ിലുള്ള യി്രസായേൽ ബാബിലോണിൽ എഴുപത് വർഷം അടിമത്ത ത്ത ിൽ കഴിഞ്ഞ തിനെ, ആത്മ ീയ യി്രസായേൽ ആത്മ ീയ ബാബിലോണിൽ ആയിരത്ത ി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷം അടിമത്ത ത്ത ിൽ കഴിഞ്ഞ തുമായി സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് ഉപമിക്ക ുന്ന തിന്റെ അടിസ്ഥ ാനകാ

ഇതാണ്.

> “പ്രവാസകാലഘട്ടത്തിൽ ബാബിലോണിൽ ബന്ധികളായി പാർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ തന്നേ, ഭൂമിയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയും ഈ ദീർഘകാല നിർദയമായ പീഡനത്തിന്റെ കാലയളവിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടിമത്തത്തിലായിരുന്നു.” Prophets and Kings, 714.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ, പ്രത്യേകിച്ച് അന്യജാതി റോമിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനനിവൃത്തികളെ പാപ്പഭരണ റോമുമായി പരസ്പരം മാറ്റിനിറുത്തുന്നതിൽ മില്ലർക്കു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാം തുടർന്നുപോകുമ്പോൾ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകും; എന്നാൽ അന്യജാതി റോമിനെയും പാപ്പഭരണ റോമിനെയും മില്ലർ ഒരേയൊരു രാജ്യമെന്ന നിലയിൽ കണ്ടിരുന്നു എന്നതു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, യേശു “പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ പ്രസ്താവിച്ച ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത” എന്നതിനെ അന്യജാതി റോമിന്റെ ഒരു നിവൃത്തിയായി പരാമർശിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള “ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത” എന്ന പ്രയോഗം പാപ്പഭരണ റോമിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നു അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്നു നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികളെ മില്ലർ കണ്ടിരുന്നില്ല; ഈ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനചട്ടക്കൂട് പരിമിതമായിരുന്നുവെങ്കിലും, കൃത്യമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, ക്രി.വ. 66-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി ഹേതുബഹിഷ്കൃതമായ റോം ദേവാലയത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രാകാരങ്ങളിൽ തന്റെ പതാകചിഹ്നങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതെന്ന ചരിത്രനിവൃത്തിയിലുള്ള ഈ വ്യത്യാസത്തെ നാം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണം? “ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ശൂന്യതയുണ്ടാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത” എന്നത് ഹേതുബഹിഷ്കൃത റോമിന്റെ പ്രതീകമാണോ, അതോ പാപ്പായുടെ റോമിന്റേതോ? രണ്ടിന് പകരം ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികളെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ആ ദ്വന്ദ്വത്തിന്റെ ഉത്തരം വളരെ ലളിതമാകുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി നാം ആരംഭിക്കണം.

> യൂദന്മ ാർ ക്രിസ ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ച തിൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. കാൽവരിയിൽ ചൊരിയപ്പെ ട്ട രക്ത ം, ഈ ലോകത്ത ിനും വരുവാനിരിക്ക ുന്ന ലോകത്ത ിനും അവരെ നാശത്ത ിലേക്ക ു മുങ്ങ ിച്ച ഭാരമായിരുന്ന ു. ദൈവകൃപയെ നിരസിക്ക ുന്ന വരുടെമേൽ ന്യ ായവിധി വരുവാനിരിക്ക ുന്ന മഹത്ത ായ അന്ത ിമദിവസത്ത ിലും അങ്ങ നെ തന്നെ യായിരിക്ക ും. ഇടറലിന്റെ പാറയായ ക്രിസ ്തു അന്ന ു അവർക്ക ു പ്രതികാരം ചെയ്യ ുന്ന ഒരു പർവ്വ തമായി പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ടും. നീതിമാൻമാർക്ക ു ജീവനായിരിക്ക ുന്ന

> അവന്റെ മുഖകാന്ത ിയുടെ മഹത്വ ം ദുഷ്ട ന്മ ാർക്ക ു ദഹിപ്പ ിക്ക ുന്ന അഗ്ന ിയായിരിക്ക ും. നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട സ്നേഹവും നിന്ദ ിക്ക പ്പെ ട്ട കൃപയും നിമിത്ത ം പാപി നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടും.
>
> “അനവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും ആവർത്തിച്ച മുന്നറിയിപ്പുകളാലും ദൈവപുത്രനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന്റെ ഫലം യഹൂദന്മാർക്കു എന്തായിരിക്കുമെന്നത് യേശു കാണിച്ചുതന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലൂടെ അവൻ എല്ലാ യുഗങ്ങളിലുമുള്ള, തങ്ങളെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായി അവനെ സ്വീകരിക്കാൻ നിരസിക്കുന്ന ഏവരോടും സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോ മുന്നറിയിപ്പും അവർക്കായുള്ളതാണ്. അശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആലയം, അനുസരണക്കേടുള്ള മകൻ, വ്യാജ കൃഷിക്കാർ, അവഹേളനഭാവമുള്ള പണിക്കാർ—ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഓരോ പാപിയുടെയും അനുഭവത്തിൽ തുല്യമായ പ്രതിരൂപമുണ്ട്. അവൻ മാനസാന്തരപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവ അവലംബിച്ച നാശവിധി അവന്റേതായിരിക്കും.” The Desire of Ages, 600.

പൗലോസ് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ളതിൽ നിന്ന് ആത്മീയത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തെ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ആ മാറ്റം ക്രൂശിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; കൂടാതെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ക്രൂശുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ബാബിലോനാൽ ആദ്യം നടപ്പിലാക്കിയ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേമിന്റെ നാശം, അവസാനമായി അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള റോമിനാൽ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു; കാരണം യേശു എല്ലായ്പ്പോഴും ആരംഭത്തോടൊപ്പം അവസാനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ബാബിലോന്റെ ജാതീയ ശക്തിയാൽ ആരംഭിച്ച വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെയും സൈന്യത്തിന്റെയും ചവിട്ടിമെതിക്കൽ, റോമിന്റെ ജാതീയ ശക്തിയാൽ അവസാനിച്ചു.

ആത്മീയ യെരൂശലേമിനെ ആത്മീയമായി ചവിട്ടിമെതിക്കൽ പാപ്പീയ റോമിലൂടെ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു; ചവിട്ടിമെതിക്കൽ എന്ന ഈ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും (ശാബ്ദികവും ആത്മീയവും) റോമിന്റെ പരിഭാഷയിൽ ആധുനിക റോം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നാമത്തെ ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയാൽ ദൈവജനത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളാകുന്നു.

ദൈവത്ത ിന്റെ ജനത്തെ ഓരോന്ന ായി ഉപ്ദ്രവിക്ക ുന്ന മൂന്ന ു ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ികളുണ്ട ്. അവയാണ്: പൗരാണികവിശ്വ ാസത്ത ി മഹാസർപ്പ ം; അതിനെത്ത ുടർന്ന ് വരുന്ന കത്തോ ാലിക്ക ാസഭയുടെ സമു്ദമൃഗം; അതിന് പിന്ന ാലെ വരുന്ന അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ ഭൂമൃഗം (കള്ള ്പവാചകൻ). പൗരാണികവിശ്വ ാസം, യാഥാർത്ഥ ്യ ഇ്സായേലിനെ ചവിട്ട ിമെതിച്ച വിവിധ പൗരാണിക ശക്ത ികളാൽ ്പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. തുടർന്ന ്, 538 മുതൽ 1798 വരെ ആയിരത്ത ി ഇരുനൂറാറുപത് വർഷം പാപ്പ ാസം ആത്മ ീയ ഇ്സായേലിനെ

ചവിട്ട ിമെതിച്ച ു. മഹാസർപ്പ ം, മൃഗം, കള്ള ്രപവാചകൻ എന്ന ിവയുടെ ്രതിത്വ ഐെക്യ ം ആധുനിക റോമാണ്; അതും ഞായറാഴ്ചാനിയമ ്രപതിസന്ധ ിയുടെ “മണിക്ക ൂർ” സമയത്ത ് ദൈവജനത്തെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ുന്ന ു. മഹാസർപ്പ ം, മൃഗം, കള്ള ്രപവാചകൻ എന്ന ീ മൂന്ന ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ികൾ പൗരാണിക റോം, പാപ്പ ാ റോം, ആധുനിക റോം എന്ന ിങ്ങ നെയും ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

വെളിപ്പാടു പതിനേഴിന്റെ പരിധിയിൽ, പൗരാണിക ബഹുദൈവാരാധനയാണ് ആദ്യത്തെ നാല് രാജാക്കന്മാർ; അഞ്ചാമത്തെ രാജാവ് പാപ്പത്വമാണ്; ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തെയും എട്ടാമത്തെയും രാജാക്കന്മാർ ആധുനിക റോമിന്റെ ത്രിവിധ ഐക്യമാണ്.

> അവിടെ ഏഴ് രാജാക്കന്മാരുമുണ്ട്: അവരിൽ അഞ്ചുപേർ വീണുപോയിരിക്കുന്നു; ഒരുവൻ ഉണ്ട്; മറ്റേവൻ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; അവൻ വരുമ്പോൾ അല്പകാലം മാത്രം നിലനിൽക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതുമായ മൃഗം — അവൻ എട്ടാമൻ തന്നേ; എങ്കിലും അവൻ ആ ഏഴിൽപ്പെട്ടവനാണ്; അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:10, 11.

ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യഥാർത്ഥ ബാബിലോനിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥ റോമുവരെ ഉള്ള നാലു രാജ്യങ്ങളൊക്കെയും വിജാതീയത തന്നെയാണ്. ആത്മീയ ബാബിലോൻ പാപ്പത്വമാണ് (സ്വർണ്ണത്തല), കൂടാതെ ഡ്രാഗൺ, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ (ആധുനിക റോം) എന്നിവരുടെ ത്രിവിധ ഐക്യം, ആത്മീയ മേദോ-പേർഷ്യ, ആത്മീയ ഗ്രീസ്, ആത്മീയ റോം (അതിന്റെ മാരകമുറിവ് സൌഖ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നിവയുടെ ത്രിവിധ ഐക്യത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

യേശു “പ്രവാചകനായ ദാനീയേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ‘ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത’”യെ കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചപ്പോൾ, റോമിന്റെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലൊന്നൊന്നിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിരിച്ചറിയേണ്ട പ്രത്യേകമായ ഒരു “അടയാളം” അവൻ സൂചിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പൈഗൻ റോം, പാപ്പായുടെ റോം, ആധുനിക റോം—ഇവയെല്ലാം ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ആ പീഡനം പ്രവാചകപ്രതീകത്തിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതായിട്ടാണ് പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്ന് പീഡനകാലങ്ങളിലൊന്നൊന്നിൽ ആ പീഡനം അടുത്തുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് യേശു നൽകി. റോമിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ “അടയാളം” വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിനകത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകേണ്ട സമയം എത്തിയിരുന്നു. യേശു ദാനീയേലിന്റെ “ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത” എന്ന പ്രയോഗം ഒരു ഭൗമിക ശക്തിയുടെ പ്രതീകമായി ഉപയോഗിച്ചില്ല; മറിച്ച്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്ന ആ അടയാളത്തിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

> "കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരോടു യേശു മതത്യാഗം ചെയ്ത യിസ്രായേലിന്മേൽ വരുവാനിരുന്ന ന്യായവിധികളെക്കുറിച്ചും, പ്രത്യേകിച്ച് മെസീയാവിനെ അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന്നും ക്രൂശിച്ചതിന്നും പ്രതിഫലമായി അവരുടെമേൽ വരാനിരുന്ന പ്രതികാരശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചു. ആ ഭയങ്കര പര്യവസാനത്തിന് മുമ്പായി തെറ്റിക്കരുതാത്ത അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഭയപ്പെടപ്പെട്ട ആ ഘടി പെട്ടെന്നുമായും വേഗത്തോടെയും വരും. രക്ഷകൻ തന്റെ അനുയായികളെ ഇങ്ങനെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി: 'ആകയാൽ ദാനീയേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത വിശുദ്ധസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ:) അന്നു യെഹൂദ്യയിൽ ഉള്ളവർ പർവ്വതങ്ങളിലേക്കു ഔടിപ്പോകട്ടെ.' മത്തായി 24:15, 16; ലൂക്കൊസ് 21:20, 21. റോമാക്കാരുടെ വിഗ്രഹാരാധനാസംബന്ധമായ പതാകകൾ നഗരഭിത്തികളുടെ പുറത്തേക്കു കുറെ ഫർലോങ്ങ് വ്യാപിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ ഔടിപ്പോകുന്നതിലൂടെയായിരുന്നു സുരക്ഷ കണ്ടെത്തേണ്ടത്. മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അടയാളം കാണപ്പെട്ടാൽ രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ യാതൊരു താമസവും വരുത്തരുത്. യെഹൂദ്യാദേശമൊട്ടാകെയും യെരൂശലേമിനകത്തും ഔടിപ്പോകുവാനുള്ള ഈ സൂചന ഉടൻ അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. മാളികമുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട സമ്പത്തുകളെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നായി വീട്ടിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകരുത്. വയലുകളിലോ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലോ ജോലി ചെയ്യുന്നവർ, പകലിന്റെ ചൂടിൽ പ്രയത്നിക്കുമ്പോൾ മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന മേലങ്കി എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ സമയം ചെലവഴിക്കരുത്. അവർ ഒരു നിമിഷംപോലും താമസിക്കരുത്; അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആ സർവ്വസാമാന്യ നാശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകും." The Great Controversy, 25.

ആ ഭാഗത്തിൽ സഹോദരി വൈറ്റ് "ശൂന്യത വരുത്തുന്ന മ്ലേച്ഛതയെ" ഒരു "വ്യക്തമായ അടയാളം" എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിയുന്നു; അത് റോമാക്കാരുടെ "വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ പതാകകൾ" മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അവ അവർ വിശുദ്ധാലയത്തിന്റെ "വിശുദ്ധഭൂമിയിൽ" സ്ഥാപിച്ചു. യേശു "ശൂന്യത വരുത്തുന്ന മ്ലേച്ഛത" എന്ന പ്രയോഗം പേഗൻ റോമിന്റെയോ പാപ്പൽ റോമിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചില്ല; മറിച്ച് ഒരു "അടയാളം" എന്ന നിലയിലാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. ആ "അടയാളം" ആലയത്തിന്റെ വിശുദ്ധഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ "പൊതുവായ നാശത്തിൽ അവർ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു" യെരൂശലേമിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകേണ്ടതായിരുന്നു. അതേ ഭാഗത്തിൽ പിന്നീടു സഹോദരി വൈറ്റ് ഇതിലും കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കി, നാശത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനത്തിന് ഒന്നിലധികം നിറവേറ്റലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

യെരൂശലേമിന്മേൽ ന്യായവിധികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രവചനം മറ്റൊരു നിറവേറലും പ്രാപിക്കേണ്ടതാണ്; അതിൽ ആ ഭയങ്കര നാശം ഒരു മന്ദമായ നിഴൽ മാത്രമായിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരത്തിന്റെ വിധിയിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കരുണ നിരസിക്കുകയും അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയുകയും ചെയ്ത ഒരു ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം നമുക്കു കാണാം. തന്റെ ദീർഘമായ കുറ്റകൃത്യശതാബ്ദികളിൽ ഭൂമി സാക്ഷിയായ മനുഷ്യദുരിതങ്ങളുടെ രേഖകൾ ഇരുണ്ടവയാണ്. അവയെ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം വേദനാകുലമാകുന്നു, മനസ്സും ക്ഷീണിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരം നിരസിച്ചതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഭയങ്കരമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭാവിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകളിൽ ഇതിലും ഇരുണ്ടൊരു ദൃശ്യം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഭൂതകാലത്തിന്റെ രേഖകൾ,—കലഹങ്ങളുടെയും സംഘർഷങ്ങളുടെയും വിപ്ലവങ്ങളുടെയും നീണ്ട ഘോഷയാത്ര, 'യോദ്ധാവിന്റെ യുദ്ധം ... കലർന്ന കൊലാഹലത്തോടെയും രക്തത്തിൽ ഉരുട്ടപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങളോടെയും കൂടിയതു' (യെശയ്യാവ് 9:5),—ദൈവത്തിന്റെ നിയന്ത്രകാത്മാവ് ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി പിൻവലിക്കപ്പെടുകയും, മനുഷ്യവികാരങ്ങളുടെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടലിനെയും സാത്താനിക ക്രോധത്തെയും ഇനി നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്താതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആ ദിവസത്തിന്റെ ഭീകരതകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇവ എന്താകുന്നു! അപ്പോൾ ലോകം, മുമ്പെങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവിധം, സാത്താന്റെ ആധിപത്യത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ കാണും.

"എന്ന ാൽ ആ ദിവസത്ത ിൽ, യെരൂശലേമിന്റെ നാശകാലത്ത ് ഉണ്ട ായതുപോലെ, ദൈവജനങ്ങ ൾ വിടുവിക്ക പ്പെ ടും; ജീവനുള്ള വരുടെ കൂട്ട ത്ത ിൽ എഴുതപ്പെ ട്ട വരായി കണ്ടെ ത്ത പ്പെ ടുന്ന ഏവരും. യെശ 4:3. ക്രിസ ്തു താൻ രണ്ട ാം പ്രാവശ്യ ം വന്ന ു തന്റെ വിശ്വ സ ്തരെ തന്റെ അടുക്ക ൽ ചേർക്ക ുമെന്ന ് പ്രഖ്യ ാപിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു: 'അപ്പ േ ാൾ ഭൂമിയി സകല ഗോത്രങ്ങ ളും വിലപിക്ക ും; അവർ മനുഷ്യ പുത്രൻ ശക്ത ിയോടും മഹത്വ ത്തേ ാടും കൂടെ ആകാശമേഘങ്ങ ളിൽ വരുന്ന തു കാണും. അവൻ വലിയ കാഹളനാദത്തേ ാടെ തന്റെ ദൂതന്മ ാരെ അയക്ക ും; അവർ അവന്റെ തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട വരെ നാലു കാറ്റ ുകളിൽ നിന്ന ുമായി, ആകാശത്ത ിന്റെ ഒരു അറ്റ ം മുതൽ മറ്റേ അറ്റ ംവരെ ഒന്ന ിച്ച ു കൂട്ട ിച്ചേ ർക്ക ും.' മത്ത ായി 24:30, 31. അപ്പ േ ാൾ സുവിശേഷം അനുസരിക്ക ാത്ത വർ അവന്റെ വായിലെ ശ്വ ാസത്ത ാൽ നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുകയും അവന്റെ വരവിന്റെ പ്രകാശത്ത ാൽ സംഹരിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ും. 2 തെസ്സ ലോനിക്ക ്യ ർ 2:8. പുരാതനകാലത്തെ യിസ്രായേലിനെപ്പ േ ാലെ ദുഷ്ട ന്മ ാർ തങ്ങ ളെത്ത നശിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അവർ തങ്ങ ളുടെ അകൃത്യ ത്ത ാൽ വീഴുന്ന ു. പാപജീവിതത്ത ാൽ അവർ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ ദൈവത്തേ ാടുള്ള ഐക്യ ത്ത ിൽനിന്ന ു അത്ര അകറ്റ ിയിരിക്ക ുന്ന ു; അവരുടെ സ്വ ഭാവങ്ങ ൾ ദോഷത്ത ാൽ അത്ര അധഃപതിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; അവന്റെ

മഹത്വ ത്ത ിന്റെ പ്രത്യ ക്ഷ ത അവർക്ക ു ദഹിപ്പ ിക്ക ുന്ന അഗ്ന ിയായിത്ത ീരുന്ന ു."

"ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ അവർക്കു കൈമാറപ്പെട്ട പാഠം അവർ അവഗണിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മനുഷ്യർ ജാഗ്രത പുലർത്തട്ടെ. യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, സമീപിക്കുന്ന വിനാശത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം അവർക്കു നൽകി, അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു പോകേണ്ടതിന്നു; അതുപോലെതന്നെ, അന്തിമനാശത്തിന്റെ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ലോകത്തെയും മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ സമീപനത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും അവർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു, വരുവാനുള്ള ക്രോധത്തിൽനിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഔടിപ്പോവേണ്ടതിന്നു. യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; ഭൂമിയിൽ ജാതികൾക്കു ക്ലേശം ഉണ്ടാകും.' ലൂക്കൊസ് 21:25; മത്തായി 24:29; മർക്കൊസ് 13:24–26; വെളിപ്പാട് 6:12–17. അവന്റെ വരവിന്റെ ഈ മുൻസൂചനകൾ കാണുന്നവർ, 'അതു അടുത്തിരിക്കുന്നു, വാതിലുകൾക്കരികെ തന്നേ എന്നു' അറിയേണ്ടതാണ്. മത്തായി 24:33. 'ആകയാൽ ജാഗരിച്ചുകൊൾവിൻ' എന്നവയാണ് അവന്റെ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ വാക്കുകൾ. മർക്കൊസ് 13:35. മുന്നറിയിപ്പ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർ ഇരുളിൽ അവശേഷിക്കയില്ല; ആ ദിവസം അവരെ അപ്രതീക്ഷിതമായി കീഴടക്കുകയും ഇല്ല. എന്നാൽ ജാഗരിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർക്കു, 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം രാത്രിയിലെ കള്ളനെപ്പോലെ വരുന്നു.' 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:2–5." The Great Controversy, 36, 37.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ വാക്കുകൾ എഴുതിയപ്പോൾ, യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിനുള്ള ഒരു ഭാവി നിറവേറൽ ഇനിയും ശേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ലോകാവസാനത്തിൽ ആധുനിക റോം (മഹാസർപ്പം, മൃഗം, വ്യാജപ്രവാചകൻ) നേരെ നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്ന പ്രതികാരന്യായവിധി ആത്മീയ ബാബിലോണിന്റെ അന്തിമ വീഴ്ചയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആത്മീയ ബാബിലോൺ (പാപ്പത്വം) ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കൽ, 1798-ൽ, ഇതിനകം വീണിരുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ഒരു മതഭ്രഷ്ടമായ സഭമേൽ ദൈവം നടപ്പിലാക്കുന്ന പ്രതികാരന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ക്രി.വ. 66 മുതൽ ക്രി.വ. 70 വരെ നീണ്ട മൂന്ന് അര വർഷത്തിനിടെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം, ലോകാവസാനത്തിൽ ആധുനിക റോം (മഹാസർപ്പം, മൃഗം, വ്യാജപ്രവാചകൻ) മേൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരന്യായവിധിയുടെ നാശത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. ക്രി.വ. 66 മുതൽ ക്രി.വ. 70 വരെ പൗരാണികമതത്തിന്റെ കൈവഴി നടപ്പാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിന്റെ വളയലും നാശവും കൃത്യമായി മൂന്ന് അര വർഷം നീണ്ടുനിന്നു.

പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിലൂടെ നടപ്പ ിലാക്ക ിയ ആത്മ ീയ യെരൂശലേമിന്റെ ഉപരോധവും നാശവും ക്രി.വ. 538 മുതൽ 1798 വരെ മൂന്ന ു പാതി

പ്രവചനവർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നു. ആ രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആധുനി
വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമ പ്രതിസന്ധിയുടെ “മണിക്കൂറിത്
യെരൂശലേമിന്റെ ഉപരോധവും നാശവും പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.
യെരൂശലേമിന്റെ മൂന്ന് നാശങ്ങളിലേറ്റവും അവസാനത്തേത് ദാനിയേൽ
പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ
മറിച്ചുമാറ്റപ്പെടുന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം ബാബേൽ യെരൂശലേമിനെ കീഴടക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; ബാബേലിന്റെ നാശത്തോടും യെരൂശലേമിന്റെ ജയത്തോടുമാണ് അത് അവസാനിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിലൊന്നൊന്നിലും, വരാനിരുന്ന യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഔടിപ്പോകേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിയിച്ച ഒരു അടയാളം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.വ. 66-ൽ, അത് അജ്ഞാതാരാധക റോമിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അവരുടെ പതാകകൾ (അവരുടെ യുദ്ധധ്വജങ്ങൾ) വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ പരിശുദ്ധഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ആയിരുന്നു. ക്രി.വ. 538-ആം വർഷത്തിൽ, അത് “പാപപുരുഷൻ” വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയിരുന്നു; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ (ക്രിസ്തീയസഭയിൽ) ഇരുന്നുകൊണ്ട് താൻ ദൈവമാണെന്ന് പ്രകടിപ്പിച്ചു; ആ വർഷം ഓർലിയാൻ സഭാസമ്മേളനത്തിൽ അവൻ ഞായറാഴ്ചാനിയമം പാസാക്കിയപ്പോൾ അത് സംഭവിച്ചു. ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കൽ നിർബന്ധമാക്കുന്നതിനെ, ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്മേലുള്ള തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിന്റെ തെളിവായി പാപ്പാത്വം തന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നു; കാരണം, ദൈവവചനത്തിൽ ഞായറാഴ്ചാരാധനയ്ക്ക് യാതൊരു പിന്തുണയും ഇല്ലെന്ന് അവർ (ശരിയായിത്തന്നെ) വാദിക്കുന്നു; ക്രിസ്തീയതയിൽ ആരാധനാദിനമായി ഞായറാഴ്ച സ്ഥാപിച്ചത് തങ്ങളാണെന്ന വസ്തുത, അവരുടെ അജ്ഞാതാരാധക പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും അധികാരം ബൈബിളിനേക്കാൾ മുകളിലാണ് എന്നതിനുള്ള തെളിവാണ്.

538-ആം വർഷത്തിൽ, ക്രൈസ്തവർ റോമൻ സഭയിൽനിന്ന് വേർപെടേണ്ടതായിരുന്നു; അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ക്രൈസ്തവസഭയല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ അടയാളം ദൈവസഭയുടെ വിശുദ്ധ പ്രാകാരങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു. ദൈവസഭ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷത്തേക്ക് മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയ കാലഘട്ടം ആരംഭിച്ച ആ ചരിത്രത്തിലെ വേർപിരിയൽ പ്രക്രിയയെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

> “എന്നാൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രഭുവിനും ഇരുളിന്റെ പ്രഭുവിനും തമ്മിൽ
> യാതൊരു ഐക്യവും ഇല്ല; അവരുടെ അനുയായികൾക്കും തമ്മിൽ
> ഐക്യം ഉണ്ടാകാനും കഴിയില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ
> നിന്ന് പകുതിമാത്രം മാനാന്തരപ്പെട്ടവരോടു ചേരാൻ സമ്മതിച്ചപ്പോൾ,
> അവർ സത്യത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അകന്നുപോകുന്ന ഒരു
> പാതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളിൽ ഇത്രയും

വലിയൊരു സംഖ്യ യെ വഞ്ച ിക്ക ുന്ന തിൽ താൻ വിജയിച്ച ുവെന്ന ്
സാത്ത ാൻ ആനന്ദ ിച്ച ു. തുടർന്ന ് അവൻ ഇവരിന്മേ ൽ തന്റെ ശക്ത ി
കൂടുതൽ പൂർണ്ണ മായി പ്രയോഗിക്ക ുകയും, ദൈവത്തോ ാടു
വിശ്വ സ ്തരായി നിലകൊണ്ട വരെ ഉപദ്രവിപ്പ ാൻ അവരെ
പ്രേരിപ്പ ിക്ക ുകയും ചെയ ്തു. യഥാർത്ഥ ക്രിസ ്തീയ വിശ്വ ാസത്തെ എങ
എതിർക്ക ണമെന്ന ് ഒരിക്ക ൽ അതിന്റെ
പ്രതിരക്ഷ കരായിരുന്ന വരെപ്പോ ാലെ ആരും അത്ര നന്ന ായി
മനസ്സ ിലാക്ക ിയിരുന്ന ില്ല ; അങ്ങ നെ മതത്യ ാഗികളായ ഈ
ക്രിസ്ത്യ ാനികൾ, തങ്ങ ളോടുകൂടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന
അർധ-വിഗ്രഹാരാധക സഹചാരികളുമായി ഒന്ന ിച്ച ുചേർന്ന ്,
ക്രിസ ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങ ളിലെ ഏറ്റ വും അനിവാര്യ മായ
സവിശേഷതകൾക്കെ തിരേ തങ്ങ ളുടെ യുദ്ധ ം നയിച്ച ു.”

വൈദിക വസ്ത്രങ്ങളിൽ മറഞ്ഞ് സഭയ്ക്കുള്ളിൽ കൊണ്ടുവന്ന വഞ്ചനകളെയും മ്ളേച്ഛകാര്യങ്ങളെയും എതിർത്തുനിൽക്കുന്നതിൽ വിശ്വസ്തരായി നിലകൊള്ളുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർക്ക് അത്യന്തം കഠിനമായ ഒരു പോരാട്ടം അനിവാര്യമായിരുന്നു. ബൈബിൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം മതദ്രോഹമായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അതിനെ പിന്തുണച്ചവർ വെറുക്കപ്പെടുകയും നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“ദീർഘവും കഠിനവുമായ ഒരു സംഘർഷത്തിനു ശേഷം, വിശ്വസ്തരായ ആ അല്പസംഖ്യർ, വ്യാജവും വിഗ്രഹാരാധനയും വിട്ട് സ്വയം വിമുക്തയാകാൻ ആ മതഭ്രഷ്ട സഭ ഇപ്പോഴും വിസമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവളുമായുള്ള എല്ലാ ഐക്യബന്ധവും വിച്ഛേദിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ദൈവവചനം അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു വേർപിരിയൽ അനിവാര്യമായ ഒരു ആവശ്യകതയാണെന്നു അവർ കണ്ടു. തങ്ങളുടേതായ ആത്മാക്കൾക്കു നാശകരമായ തെറ്റുകളെ അവർ ഒരിക്കലും സഹിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല; തങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും മക്കളുടെ മക്കളുടെയും വിശ്വാസത്തെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഒരു മാതൃക സ്ഥാപിക്കുവാനും അവർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. സമാധാനവും ഐക്യവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയ്ക്കൊത്ത ഏതു വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു; എന്നാൽ സിദ്ധാന്തത്തെ ബലിയർപ്പിച്ചു നേടുന്ന സമാധാനം അത്യന്തം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതാകുമെന്നു അവർ അനുഭവിച്ചു. സത്യത്തോടും നീതിയോടും ഉള്ള വഴങ്ങലിലൂടെ മാത്രമേ ഐക്യം ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയൂ എങ്കിൽ, വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകട്ടെ, യുദ്ധം പോലും ഉണ്ടാകട്ടെ.” The Great Controversy, 45.

ഈ ചിന്തകൾ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

“നിത്യ ത്വ ം നമ്മ ുടെ മുമ്പ ിൽ വിരിഞ്ഞ ുകിടക്ക ുന്ന ു. തിരശ്ശ ീല ഇപ്പേ
ഉയർത്ത പ്പെ ടാൻ പോകുന്ന ു. ഈ ഗൗരവമുള്ള തും

ഉത്ത രവാദിത്വ പൂർണ്ണ വുമായ സ്ഥ ാനം കൈവശം വഹിക്ക ുന്ന നാം, നമ്മ ുടെ ചുറ്റ ും ആത്മ ാക്ക ൾ നശിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, നമ്മ സ്വ ാർത്ഥ മായ സുഖാസക്ത ിയെ പറ്റ ിപ്പ ിടിച്ച ുകൊണ്ട ് , എന്ത ാണ് ചെയ്യ ുന്ന ത്, എന്ത ിനെക്ക ുറിച്ച ാണ് ചിന്ത ിക്ക ുന്ന ത്? നമ്മ ുടെ ഹ
പൂർണ്ണ മായി കഠിനമാകിപ്പേ ായോ? മറ്റ ുള്ള വരുടെ രക്ഷ യ്ക്ക ായി ചെയ്യേ ണ്ട ഒരു ്രപവൃത്ത ി നമുക്ക ുണ്ടെ ന്ന ു നമുക്ക ് അനുഭവിക്ക മനസ്സ ിലാക്ക ാനോ കഴിയുന്ന ില്ല യോ? സഹോദരന്മ ാരേ, കണ്ണ ുള്ള ിട്ട ു കാണാത്ത വരും ചെവിയുള്ള ിട്ട ും കേൾക്ക ാത്ത വരും ആയ വർഗത്ത ിൽപ്പെ ട്ട വരാണോ നിങ്ങ ൾ? തന്റെ ഇഷ്ട ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള അറിവ് ദൈവം നിങ്ങ ൾക്ക ു തന്ന ത് വ്യ ർത്ഥ മായിരുന്നേ ാ? മുന്ന റിയിപ്പ ിന് പിന്ന ാലെ മുന്ന റിയിപ്പ ് അവൻ നിങ്ങ ൾക്ക ു അയച്ച വ്യ ർത്ഥ മായിരുന്നേ ാ? ഭൂമിയുടെ മേൽ വരാനിരിക്ക ുന്ന കാര്യ ങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള നിത്യ സത്യ ത്ത ിന്റെ ്രപഖ്യ ാപനങ്ങ ൾ വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ുവോ, ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധികൾ ജനങ്ങ ളുടെ മേൽ തൂങ്ങ ിക്ക ിടക്ക ുന്ന ു എന്ന ു നിങ്ങ ൾ വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ുവോ നിങ്ങ ൾക്ക ് ഇപ്പേ ാഴും സുഖമായി, മടിയോടെ, അ്രശദ്ധ യായി, സുഖഭോഗാസക്ത രായി ഇരിക്ക ാനാകുമോ?"

"ഇപ്പേ ാൾ ദൈവജനങ്ങ ൾ ലോകത്ത ിൽ തങ്ങ ളുടെ സ്നേഹങ്ങ ളെ സ്ഥ ാപിക്ക ുകയോ തങ്ങ ളുടെ നിക്ഷേ പം ശേഖരിക്ക ുകയോ ചെയ്യേ സമയം അല്ല . ്രപാരംഭ ശിഷ്യ ന്മ ാരെപ്പേ ാലെ, നാം ശൂന്യ വും ഏകാന്ത വുമായ സ്ഥ ലങ്ങ ളിൽ അഭയം തേടുവാൻ നിർബന്ധ ിതരാകുന്ന സമയം വളരെ ദൂരെയല്ല . റോമൻ സൈന്യ ങ്ങ ൾ യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞ ത് യെഹൂദ്യ ്രകിസ്ത്യ ാനികൾക്ക ു ഓടിപ്പേ ാകാനുള്ള അടയാളമായിരുന്ന തുപോലെ, പാപ്പ സഭയുടെ ശബ്ബ ത്ത ് നടപ്പ ാക്ക ുന്ന ഉത്ത രവിലൂടെ നമ്മ ുടെ രാജ്യ ം അധികാരം ഏറ്റെ ടുക്ക ുന്ന തും നമുക്ക ു ഒരു മുന്ന റിയിപ്പ ായിരിക്ക ും. അപ്പേ ാൾ വലിയ നഗരങ്ങ ൾ വിട്ട ുപോകുവാനും, പിന്ന ീട് ചെറു നഗരങ്ങ ളും വിട്ട ് മലകളിലെ ഒറ്റ പ്പെ ട്ട സ്ഥ ലങ്ങ ളിലുള്ള നിർജനവാസങ്ങ ളിലേക്ക ു പോകുന്ന തിനുള്ള ഒരുക്ക ം ചെയ്യ ുവാനും സമയമായിരിക്ക ും. ഇപ്പേ ാൾ, ഇവിടെ ചെലവേറിയ വാസസ്ഥ ലങ്ങ ൾ അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന തിനു പകരം, നാം ഒരു മികച്ച ദേശത്തേ ക്ക ു, അതായത് സ്വ ർഗ്ഗ ീയ ദേശത്തേ ക്ക ു, നീങ്ങ ുവാൻ തയ്യ ാറാകേണ്ട താണ്. സ്വ യംസന്ത ൃപ്ത ിക്ക ായി നമ്മ ുടെ സമ്പ ത്ത ് ചെലവഴിക്ക ുന്ന തിനു പകരം, മിതവ്യ യം അഭ്യ സിക്കേ ണ്ട താണ്. ദൈവം ഏല്പ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ഓരോ കഴിവും ലോകത്ത ിന്ന ു മുന്ന റിയിപ്പ ് നൽകുന്ന തിൽ അവന്റെ മഹത്വ ത്ത ിന ഉപയോഗിക്ക പ്പെ ടണം. നഗരങ്ങ ളിൽ തന്റെ സഹ്രപവർത്ത കർ ചെയ്യേ ണ്ട ഒരു ്രപവൃത്ത ി ദൈവത്ത ിനുണ്ട ്. നമ്മ ുടെ മിഷനുകൾ നിലനിർത്ത പ്പെ ടണം; പുതിയ മിഷനുകൾ ആരംഭിക്ക പ്പെ ടണം. ഈ ്രപവൃത്ത ി വിജയകരമായി മുന്നേ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോകുവാൻ ചെറുതല്ല ാത്ത ചെലവ് ആവശ്യ മായി വരും. ഈ കാലത്തേ ക്ക ുള്ള സത്യ ങ്ങ ൾ കേൾക്ക ുവാൻ ജനങ്ങ ളെ ക്ഷ ണിക്ക ാവുന്ന ആരാധനാലയങ്ങ ൾ ആവശ്യ മാണ്. ഈ ലക്ഷ ്യ ത്ത ിനായിട്ട ുതന്നെ ദൈവം തന്റെ കാര്യ വിചാരികൾക്ക ു മൂലധനം ഏല്പ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. ഈ

പ്രവൃത്ത ി തടസ്സ പ്പെ ടേണ്ട തിന്ന ു നിങ്ങ ളുടെ സ്വ ത്ത ് ലൗകിക
സംരംഭങ്ങ ളിൽ ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ടാതിരിക്ക ട്ടെ . ദൈവത്ത ിന്റെ കാര്യ
പ്രയോജനപ്പെ ടുന്ന തിനു നിങ്ങ ൾക്ക ു കൈകാര്യ ം ചെയ്യ ാനാകുന്ന ിടത്ത
നിങ്ങ ളുടെ സമ്പ ത്ത ് കൊണ്ട ുവരുവിൻ. നിങ്ങ ളുടെ നിക്ഷേ പങ്ങ
നിങ്ങ ളെക്ക ാൾ മുമ്പെ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിലേക്ക ു അയച്ച ുകൊൾവിൻ."
Testimonies, volume 5, 464.